

ime, ter naredili iz roditelja (Kalevan poika = otroci Kalevana imenovalnik imena junaka Kolivan ali Kolvivanovič. Rusi so si zapomnili samo ime Kolivan in pa to, da je bil velik in mogočen junak, družega,

kar se pripoveduje v finskih in estonskih pravljicah o sinovih Kolivana, niso obdržali. Tako je prišel finski junak v družbo ruskega Svetogora in Muromca.

(Dalje.)

Književnost.

Zbirka ljudskih iger. 7. in 8. snopič. Cena 1'60 K. Ljubljana, 1908. Založila „Katoliška Bukvarna“. Str. 328. — Zelo koristno misel je sprožila „Slovenska krščansko-socialna zveza“, ko je sklenila, da se začno izdajati ljudske igre za naše majhne društvene odre, ki se morejo povsod igrati brez posebnih priprav. „Katoliška Bukvarna“ nadaljuje to delo, in z ravnokar izišlim zvezkom imamo že osemindvajset iger v tej zbirki. Osnovna misel teh ljudskih iger je, da bodi dejanje zanimivo, npravstveno čisto, vzeto iz življenja, s krepko realistično, versko ali romantično vsebino. Zabavati mora, pa tudi vzgajati in blažiti. Moderni literati nič kaj ne upoštevajo takega slovstva, ker se jim zdi prenizko in premalo rafinirano. A ljudstvo ravno tako malo upošteva moderne literate, ki se mu zde čudaki, ker hodijo po čisto drugih, neravnih potih.

Naša izobraževalna društva, ki imajo svojo trdno načrtano kulturno-vzgojevalno nalogo, morajo izbirati to, kar je primerno za ljudstvo in za razmere, v katerih se vrše naše ljudske predstave. In nalašč zanje so izbrane tudi te igre. Nanovo izišla snopiča obsegata sledeče igre: „Sinovo maščevanje ali Spoštuj

očeta.“ Igrokaz v treh dejanjih. Spisal M. E. Leveque. Poslovenil J. J. — „Za letovišče!“ Burka enodejanka. Prosto po nemškem. — „Občinski tepček.“ Veseloigra v treh dejanjih. Priredil dr. J. K. — „Dve materi.“ Igrokaz s petjem v štirih dejanjih. Iz nemščine preložil L. S. — „Nežka z Bleda.“ Narodna igra v petih dejanjih. Nemški spisal Robert Weissenhofer. Priredil Fr. K. — „Najdena hči.“ Igra za ženske vloge v treh dejanjih. Prosto po nemškem J. Štrukelj.

Kakor so dosednji snopiči hitro našli pot v naša izobraževalna društva, tako bodo te igre, ki so že pred natiskom našle odobravanje pri predstavah, dobro došle našim ljudskim odrom.

Dr. S.

Bled nekdanj in sedaj. Prijateljem „slovenskega raja“ spisal Francišek Kimovec. — 64 strani v 8°. — V Ljubljani, 1908. Založila jezerska cerkev. Natisnila Katoliška tiskarna. — Pod tem naslovom je poslal pisatelj v dežel knjižico, ki ima namen seznanjati domačine in tujce bolj in bolj z našim Bledom. Bled namreč ni le po Prešernovi pesmi „podoba raja“, ampak zlasti o poletnem času torišče velikanskega tujskega prometa, kjer si v prijetnem hladu in ob valčkih milega jezera podajajo roko zastopniki raznih narodnosti, zlasti premnogi na živcih utrujeni in počitka potrebni reprezentantje olikanih stanov. A Bled je tudi priljubljena božja pot našim vernim Slovincem, ki leto za letom radi romajo na otok „z valovami obdani“. Obojim prijateljem Bleda bi rada služila naša knjižica. Preprost čitatelj in izbirčen znanstvenik, oba jo bodeta čitala z enakim zanimanjem. Jako vabljivi so naslovi posamnih odstavkov. I. „Podoba raja“ nam podaja topografijo Bleda in okolice. II. „Pod krivo palico“ se opisuje zgodovina blejskega gospostva. III. Pod zaglavjem: „Jezerska Mati božja“ nam slika pisatelj zgodovino otoka in božje poti. IV. „Pod plaščem sv. Martina“ se pred nami razvije zgodovina župnije in župne cerkve. V. Pod naslovom: „Utile et dulce“ razpravlja pisatelj o Bledu kot letovišču in zdravilišču. V VI. oddelku: „Za slovo“ govori pisatelj resnobno besedo v spomin vsem onim, ki prihajajo in odhajajo z Bleda. Zadnji odstavek pa nam podaje

NOVA KATOLIŠKA TISKARNA